

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/836/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215202213
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3215202213.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: B. U. B. uzavřený investiční fond, a.s., so sídlom U. republika, S. 1, L. XXX/XX, IČ: XXX XX XXX, zastúpeného B. kanceláriou A. & S., s.r.o., so sídlom H., N. XX proti odporkyni M. S., vydatej M., bytom H. T., S. XXXX/X, H. T., o zaplatenie 101,94 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 24. augusta 2015, č. k. 6C/171/2015-60 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej časti o náhrade trov konania z m e ň u j e tak, že odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 3,68 eur z titulu súdneho poplatku a vo výške 13,38 eur z titulu trov právneho zastúpenia, všetko do troch dní na účet Advokátskej kancelárie A. & S., s.r.o., so sídlom H., N. XX.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 62,34 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 62,34 eur od 26.05.2012 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť K. R., a.s. a odporkyňa uzavreli dňa 27.01.2012 zmluvu o poskytovaní verejných služieb (ďalej len "zmluva") a v ten istý deň dodatok k tejto zmluve (ďalej len "dodatok"). Na základe zmluvy a dodatku poskytol právny predchodca navrhovateľa odporkyni pripojenie k svojej verejnej telefónnej sieti a program služieb "Podľa seba 3 naj" a predal jej mobilný telefón značky Nokia 300 za cenu 1,00 eur. Odporkyňa sa dodatkom najmä zaviazala po dobu 24 mesiacov riadne a včas platiť cenu za služby. (Zmluvná pokuta, uvedená v dodatku pre prípad nedodržania tejto povinnosti odporkyňou, nebola predmetom konania.) Právny predchodca navrhovateľa vystavil faktúru č. XXXXXXXXXXXX na sumu 101,94 eur vrátane DPH (z toho 16,1030 eur bez DPH mesačné poplatky, 34,5995 eur bez DPH hlasové služby, 1,2511 eur bez DPH nehlasové služby, 33,00 eur bez DPH iné poplatky a služby. Podľa prehľadu poplatkov a prevádzky "iné poplatky a služby" predstavujú poplatky za prerušenie služby pre neplatenie (16,50 eur bez DPH) a za obmedzenie služby pre neplatenie (16,50 eur bez DPH). Právny predchodca navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok z 9.6.2014 postúpil svoju pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa a toto postúpenie oznámil odporkyni listom z 01.07.2014. Odporkyňa faktúru č. XXXXXXXXXXXX neuhradila právnemu predchodcovi navrhovateľa ani navrhovateľovi. Na základe zmluvy o pripojení právny predchodca navrhovateľa poskytoval odporkyni službu pripojenia k telefónnej sieti a za túto službu vystavil faktúry. Odporkyňa napriek svojej zákonnej i zmluvnej povinnosti neuhradila faktúru č. XXXXXXXXXXXX. Navrhovateľ má z titulu skutočne poskytnutých a fakturovaných služieb nárok na úhradu časti tejto faktúry, ktorá zodpovedá odplate za skutočne poskytnuté služby (mesačné poplatky, hlasové služby, nehlasové služby) vo výške 51,9536 eur bez DPH (16,1030 eur + 34,5995 eur + 1,2511 eur), t. j. 62,34 eur s DPH. Súd preto návrhu v tejto časti vyhovel. Navrhovateľ však nemá nárok na zaplatenie sumy 33,00 eur + DPH (t. j. 39,60 eur s DPH), ktorú jeho

právny predchodca fakturoval odporkyňu ako "iné poplatky a služby". Z prehľadu poplatkov a prevádzky pripojeného k faktúre vyplýva, že išlo o poplatky za prerušenie služby pre neplatenie (16,50 eur bez DPH) a za obmedzenie služby pre neplatenie (16,50 eur bez DPH). Navrhovateľ však nepreukázal, že skutočne došlo k prerušeniu služby resp. k obmedzeniu služby. Navrhovateľ teda nepreukázal nárok na tieto poplatky. Okrem toho v spotrebiteľských vzťahoch nemožno akceptovať vyberanie poplatkov od spotrebiteľa za úkony, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa, ale výlučne v záujme dodávateľa, aj keď sú tieto poplatky uvedené v cenníku služieb. Súd preto návrh v tejto časti zamietol. Právne vec posúdil podľa § 44 ods. 1, § 43 ods. 12 písm. b/ zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom k 09.11.2011, § 52 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o tú časť faktúry, ktorá predstavovala cenu za skutočne poskytnuté služby, keďže sa odporkyňa jej neuhradením riadne a včas dostala do omeškania, patrí navrhovateľovi právo na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry, teda od 26.05.2012. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k 26.5.2012 bola 1,00 %, preto výška úroku z omeškania podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. je 9,00 % ročne. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože každý z nich mal vo veci len čiastočný úspech, pričom neúspech žiadneho z nich nebol neúspechom len v nepatrnej časti.

Proti tomuto rozsudku, a to výrokovej časti o náhrade trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že sa podanou žalobou domáhal zaplata 101,94 eur s príslušenstvom, avšak súd prvého stupňa mu priznal len nárok na zaplata sumy vo výške 62,34 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 62,34 eur od 26.05.2012 do zaplata. Vo zvyšujúcej časti návrh zamietol. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ uspel v časti 61,15% a teda úspech odporkyne / resp. neúspech navrhovateľa/ predstavuje 38,85%. Čistý procesný úspech navrhovateľa tak predstavuje 22,30% /61,15% - 38,85%/, a teda na uvedené mal byť navrhovateľovi v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22,30% z uplatnenej sumy. V tejto súvislosti považoval za irelevantný záver súdu prvého stupňa, že neúspech žiadneho z účastníkov nebol neúspechom len v nepatrnej časti. Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa mal odporkyňu uložiť povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce zo zaplata súdneho poplatku vo výške 3,68 eur /22,30% z uplatnenej sumy 16,50 eur/ a trovy právneho zastúpenia vo výške 13,38 eur /22,30% z uplatnenej sumy 59,98 eur/. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa o trovách konania tak, že uloží odporkyňu povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 3,68 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 13,38 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

V sporovom konaní je základnou zásadou pre nárok na náhradu trov konania miera úspechu vo veci vyjadrená v ustanovení § 142 O.s.p.. Pokiaľ mal účastník vo veci plný úspech, súd mu prizná plnú náhradu trov konania proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, a ak vyváži úspech neúspech, vysloví súd, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 142 ods. 2 O.s.p.). Podľa tohto ustanovenia sa určuje najskôr pomer úspechu a neúspechu vo veci, a až keď došlo k pomernému rozdeleniu náhrady trov, vypočítajú sa skutočne vynaložené náklady, a to u toho účastníka, ktorého úspech bol vyšší a má teda nárok na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa však podľa týchto zásad pri rozhodovaní o náhrade trov konania nepostupoval.

V preskúmvanej veci navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal proti odporkyňu zaplata 101,94 eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa navrhovateľovi priznal napadnutým rozsudkom nárok na zaplata sumy vo výške 62,34 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 62,34 eur od 26.05.2012 do zaplata. Vo zvyšujúcej časti návrh zamietol. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ uspel čiastočne vo výške 61,15% a úspech odporkyne /resp. neúspech navrhovateľa/ bol vo výške 38,85%. Úspech navrhovateľa bol teda vyšší ako úspech odporkyne a preto mu vznikol nárok na pomernú náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ktorý predstavuje 22,30% /61,15% - 38,85%/.

Navrhovateľovi na základe uvedeného vznikol nárok na pomernú náhradu trov konania vo výške 22,30%, a to zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu 3,68 eur, t. j. 22,30% zo sumy 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia 13,38 eur, t. j. 22,30% zo sumy 59,98 eur, ktorá predstavuje odmenu za 2 úkony právnej služby - prevzatie veci a podanie návrhu vo veci po 16,60 eur, 2x režijný paušál po 8,39 eur a 20% DPH zo sumy 49,98 eur, t. j. 10 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení.

Odvolací súd preto podľa § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej časti o náhrade trov konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi táto náhrada trov nebola priznaná, nakoľko si ju neuplatnil. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie   n i e   j e   p r í p u s t n é .